

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1491/2024
05.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић, Надежде Видић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против туженог ЈКП КП "Лазаревац", чији је пуномоћник Душан Марковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 751/2024 од 28.02.2024. године, у седници одржаној 05.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 751/2024 од 28.02.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 751/2024 од 28.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 349/23 од од 24.01.2024. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца, у преосталом делу, којим је тражио да се тужени обавезе да му плати на име трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора, за период од 2017. године до јануара 2020. године, износе, са законском затезном каматом, наведене у том ставу изреке. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу плати трошкове парничног поступка у износу од 126.800,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршност пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 751/2024 од 28.02.2024. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Лазаревцу П1 349/23 од 24.01.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова првостепеног парничног поступка и жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име неисплаћених трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора у периоду од фебруара 2017. године до јануара 2020. године. Побийана одлука којом је тужбени захтев тужиоца одбијен заснована је на утврђеном чињеничном стању да је предметна накнада тужиоцу исплаћена кроз фиксни додатак приказан у исплатним листама који представља математички збир вредности топлог obroка и регреса чија висина је утврђена колективним уговором туженог. Оспоравањем налаза и мишљења судског вештака, на чијем је налазу заснована побийана одлука, тужилац оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, а то није разлог због ког може да се изјави посебна ревизија на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима у парницама из радног односа о дозвољености ревизије одлучује се на основу одредбе члана 403. став 3. истог Закона, у зависности од вредности предмета спора побийаног дела.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 12.03.2020. године, а вредност предмета спора побийаног дела је 124.100,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора

побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић